

## **CHIA SẺ ĐƯỜNG ĐẾN HẠNH PHÚC**

*Nguyên tác: Giảng giải Đệ Tử Quy*

*Chủ giảng: Tiến sĩ Thái Lễ Húc*

*Người chia sẻ: Vô Danh cư sĩ*

### **Bài thứ 6**

*Kính chào các bạn đồng học!*

*Kính chúc các bạn một ngày mới tốt lành!*

\*\*\*

*Hôm qua chúng ta đã kết thúc phần thứ nhất: Vì sao phải học đạo Thánh hiền?*

*Hôm nay chúng ta sẽ chuyển sang phần thứ 2: Giáo dục đạo đức là đường đến hạnh phúc. Và kể từ đây chúng ta chính thức bước vào phần giảng giải của Tiến sĩ Thái.*

*Bây giờ trước khi chuyển sang phần chính của khóa học, đó là phần giảng giải của Tiến sĩ Thái, tôi xin chia sẻ câu hỏi của đồng học trước. Mời các bạn đón nghe.*

\*\*\*

## **CHIA SẺ CÙNG ĐỒNG HỌC**

### **Chủ đề: THẾ NÀO LÀ TIN TƯỞNG, DỮNG MÃNH, TINH TẤN?**

*Ở bài trước, tôi vừa mới chúc bạn rằng: “Chúc bạn khi bước vào nội dung chính giảng giải Đệ Tử Quy tin tưởng, dũng mãnh, tinh tấn để có thể thành tựu học vấn của mình. Cho nên có một đồng học gửi tới tôi một câu hỏi, nội dung như sau:*

*“Đệ tử thành kính tri ân cư sĩ Bà đã chia sẻ tóm tắt nội dung Đệ Tử Quy để đệ tử có cái nhìn tổng quan về giáo trình. Đệ tử là một Phật tử nên đệ tử tâm đắc nhất 3 câu cuối “tin tưởng, dũng mãnh, tinh tấn”.*

*Đệ tử hiểu “tin tưởng”: Là có niềm tin vào Phật, Bồ tát và các bậc Thánh hiền. Niềm tin này là có cơ sở khoa học chứ không phải là niềm tin mù quáng, và thước đo của lòng tin chính là sự “y giáo phụng hành”.*

*“Dũng mãnh” là: Khi đã tin vào Phật, Bồ tát, các bậc Thánh rồi thì phải dũng mãnh tẩy bỏ những tật xấu, những gì trái ngược với phép tắc đại tự nhiên, trái ngược với đạo đức thì giống như bị rắn độc cắn vào tay, có phải chặt đứt ngón tay cũng phải chặt bỏ.*

*Và cuối cùng là “tinh tấn”: “tinh tấn” là hàng ngày hàng giờ phải quan sát bản thân hành theo đúng Đệ Tử Quy hay không?*

*Đệ tử hiểu như vậy không biết có đúng không ạ? Và cuối cùng đệ tử xin đức Phật A Di Đà, Khổng lão phu tử gia hộ cho cư sĩ Bà mạnh khỏe, trí tuệ viên mãn.*

\*\*\*

*Vâng ạ, với câu hỏi này tôi xin chia sẻ như sau:*

*Kính gửi đồng học!*

*Đây đúng là thông điệp mà tôi muốn truyền tải tới mọi người, cảm ơn bạn đã hiểu đúng ý. Nhân tiện đây cũng xin chia sẻ thêm cùng các bạn:*

### **1- Nói về tin tưởng**

*Bạn có nói rằng là phải tin vào Phật, Bồ tát, vì niềm tin này là có cơ sở khoa học. Tôi xin chia sẻ cái ý này như sau:*

*Trong giảng giải kinh Vô Lượng Thọ thì Hoà thượng có giảng về hai cái tin. Đó là trước tiên là phải tin vào chính bản thân mình đã, mình sẽ làm được, sau đó mới gọi là tin vào Phật, Bồ tát, hay tin vào Thánh tiên Hiền ở bên ngoài.*

*Cho nên cái vấn đề là bạn mới có đề cập đến gọi là tin vào Phật, Bồ tát, dù là Phật, Bồ tát cũng là tin vào các thứ bên ngoài, mà bạn chưa đề cập đến cái niềm tin vào chính bản thân mình.*

*Hoà thượng có kể năm xưa khi Hoà thượng đi hoằng pháp ở Hoa Kỳ thì có một số mục sư Ki-tô giáo có đến để nói với Ngài rằng: Tịnh Độ tông của chúng ta rất giống Ki-tô giáo của họ.*

*Tôi liền hỏi là:*

*- Giống ở chỗ nào?*

*Họ nói:*

*- Điều là chữ tín. Các vị thì tin A Di Đà Phật còn chúng tôi thì tin vào Thiên Chúa.*

*Hoà thượng nói:*

*- Không giống.*

*Họ hỏi:*

*- Tại sao lại không giống?*

*Hoà thượng trả lời:*

*- Chúng tôi cái tin thứ nhất là tin vào chính mình, cái tin thứ hai mới là tin vào A Di Đà Phật. Còn các vị thì hoàn toàn chỉ tin tưởng vào Thiên Chúa, các vị không có lòng tự tin, vậy thì làm sao có thể giống nhau được đây ạ, không như nhau.*

*Cho nên nhất định là phải xây dựng vào cái lòng tin chính mình trước đã, điều này rất quan trọng. Còn nếu như bạn không có lòng tin vào chính mình thì bạn nhất định không thể nào thành tựu được. Bạn phải hiểu ngay cả Phật, Bồ tát, Thánh nhân cũng chẳng thể ban phước cho ta mà gọi là “ông tu ông đắc, bà tu bà đắc”. Còn Phật, Bồ tát chỉ có dạy cho chúng ta cách tu như thế nào mà thôi, để cho bạn thành tựu.*

*Cho nên nếu như bạn đề cập rằng chỉ tin vào Phật, Bồ tát mà bạn không chịu tu, rồi hàng ngày như Hoà thượng nói, bạn niệm nót Phật, Bồ tát rồi xôi hoa oản quả, niệm nót Phật, Bồ tát, Khổng lão phu tử mà không chịu học, không chịu hành, thậm chí là kể cả bạn khóc lóc cũng vậy thôi, thì bạn cũng không thể nào thành tựu.*

*Phật, Bồ tát, cổ Thánh tiên Hiền, Khổng lão phu tử đều chịu, không thể giúp bạn được. Bởi vì các Ngài đều là những nhà giáo dục, đó ạ. Chữ “sư trưởng”, “sư” nghĩa chính là thầy, là những nhà giáo dục, thì các Ngài chỉ có thể giúp cho bạn “phá mê, khai ngộ”, rồi sau đấy bạn phải tự hành. Ví dụ bạn muốn ăn dưa thì các Ngài dạy cho bạn cách trồng dưa. Bạn muốn ăn đậu thì các Ngài dạy cho bạn cách trồng đậu; hoặc là bạn muốn giàu có thì Phật, Bồ tát dạy cho bạn cách là bố thí tài; bạn muốn thông minh trí tuệ thì Phật, Bồ tát lại dạy cho bạn cách gọi là thí pháp; bạn muốn khoẻ mạnh khang kiện sống lâu thì Phật, Bồ tát lại dạy cho bạn là bố thí vô úy. Bạn hiểu rồi bạn hành, gọi là phá mê khai ngộ. Khi bạn hành thì lìa khổ được vui.*

*Cho nên Phật giáo không phải là tôn giáo, mà Phật giáo là sư đạo, sư đạo là gì? Là đạo thầy trò, còn tôn giáo tức là dạy bạn là bạn cứ lễ lạy rồi tôn xưng một cái vị nào đấy ở bên ngoài, rồi xin xỏ các thứ, để coi như là bạn được cái này được cái khác, thì đây chính là mê tín.*

*Cho nên kết luận lại:*

- *Thứ nhất bạn phải tin vào chính mình sẽ làm được.*
- *Thứ hai là phải tin vào những gì mà Thánh nhân, Phật, Bồ tát dạy, vì chỉ có các Ngài mới đưa ta đến được hạnh phúc viên mãn.*

*Tuy nhiên nếu bạn nói rằng tin vào Phật, Bồ tát là có cơ sở khoa học thì chẳng hoá ra là Phật, Bồ tát, Phật pháp đi sau khoa học sao ạ? Không phải vậy mà là chính khoa học giờ đây mới dần dần chứng minh được những điều mà Phật đã giảng nói cách đây hơn 3000 năm. Cho nên Phật pháp luôn đi trước khoa học.*

*Khoa học thì nhận biết được vũ trụ nhân sinh, đều qua cái gì ạ? Chỉ qua 6 cái giác quan của con người mà thôi. Nhưng mà thực tế vũ trụ nhân sinh nó có phải như vậy không thì không phải ạ. Nó không phải là không gian*

3 chiều, nó cũng chẳng phải là không gian 4 chiều, nó là “n” chiều, vô lượng vô biên chiều.

Vậy thì Phật pháp làm thế nào để thấu triệt được vũ trụ nhân sinh mà lại bảo rằng Phật pháp đi trước khoa học ạ? Là từ trong thiền định sâu thẳm mà có được. Điều này thì phàm phu chúng ta không làm được, còn nếu bạn đã làm được rồi thì xin chúc mừng bạn, bạn không còn là phàm phu nữa, bạn là Phật, là Bồ tát rồi.

Điều thứ ba, nói về lòng tin vào Phật, Bồ tát thì bạn lại phải hiểu là: như vậy tức là Phật, Bồ tát dạy cái gì thì bạn phải y giáo phụng hành, thì đây mới là niềm tin thật. Còn nếu như bạn chỉ nghe cho hay hay thôi, rồi bạn không có thực hành thì đây là giả. Vì sao nói thế ạ? Bởi vì nếu bạn tin thì bạn nhất định sẽ làm, còn bạn không làm tức là bạn không tin.

## **2- Nói về dũng mãnh**

Chúng ta cần phải phấn chấn dụng công, không chờ đợi, không trù trù, không hoài nghi nữa. Đúng như là bạn chia sẻ, lỗi lầm mà nhỏ như là bị gai đâm thì phải nhể ra ngay. Lỗi lầm mà lớn như rắn độc cắn ngón tay thì phải chặt đứt liền tức khắc, dứt khoát không chút chần chừ, không chút do dự.

Người xưa có câu là “Thuốc đắng dã tật, sự thật mất lòng”, tức là sao ạ? Khi bạn bị bệnh thì bạn phải dùng thuốc đắng thì mới có thể trừ được cái bệnh này. Nhưng nếu như bạn lại không chịu dùng thuốc đắng, bạn không chịu nhể gai, bạn không chịu chặt đứt ngón tay khi có độc vào thì lập tức những cái chất độc này nó sẽ lan ra toàn thân, và cuối cùng bạn sẽ không chữa được nữa. Bạn sẽ chết.

Bạn đừng có nghĩ là bạn không có lỗi nhé. Rất nhiều lỗi! Cho nên ngài Viên Liễu Phàm mới dạy con là: “Chúng ta là phàm phu tục tử, tội ác đầy mình tựa như lông nhím”, nhưng mà không nhận ra. Vì sao mà không nhận ra ạ? Vì tâm tình thô thiển mới không nhận ra được. Chính vì vậy nếu mà bạn muốn sửa lỗi, hàng ngày quán sát theo Đệ Tử Quy ngày nào mà bạn không có lỗi nào được phát hiện tu sửa thì xem như ngày ấy đã trôi qua một cách vô ích.

Ngày xưa quan đại phu Cừ Bá Ngọc ở nước Vệ vào thời Xuân Thu, thì ông đã thường xuyên cảnh tỉnh để sửa lỗi của mình. Năm 21 tuổi thì lại biết được lỗi của năm 20; năm 22 thì lại biết được lỗi của năm 21 là có những cái mình còn chưa sửa được của năm 20. Cứ như thế ông quán sát cho đến tận năm 50 tuổi còn biết được lỗi của năm 49. Như thế thì mới có thể thành tựu được chứ ạ, như thế thì mới có thể phước đến họa đi được chứ ạ.

### **3- Nói về tinh tấn**

Tinh tấn là gì ạ? Tiến sĩ Thái có giảng là “thường để Đệ Tử Quy ở trong tâm từng giây từng phút để quán xét xem cái hành vi của mình đã thực hành được theo đúng Đệ Tử Quy hay chưa”. Bạn nhớ nhé, từng giây từng phút.

Tôi ví dụ này: ví dụ như Đệ Tử Quy bảo việc này nên làm thì bạn phải làm, Đệ Tử Quy bảo bạn việc này không được làm thì bạn phải không được làm. Mỗi một cái hành vi của mình, mình cứ soi vào đấy để mình biết. Đơn cử, Đệ Tử Quy bảo “nơi ồn náo không đến gần; việc không đáng, quyết không hỏi”. Vậy thì khi bắt đầu đến những cái chốn như là vũ trường, rồi karaoke thì lập tức bạn phải giật mình ngay là: À, Đệ Tử Quy có dạy là “nơi ồn náo không đến gần”.

Thế rồi là định thị phi chuyện này chuyện khác, thế rồi là định dò dẫm hỏi người ta thì lập tức lại phải nhớ ngay là Đệ Tử Quy dạy là “việc không đáng, quyết không hỏi”.

Hoặc là Đệ Tử Quy có dạy là “không phải sách của Thánh hiền, không xem đọc” thì khi mình vớ vào một cái quyển sách mà đây mình biết rằng là không có cái lợi ích gì cho cuộc đời cả, vô bổ, chỉ có cười ha ha lên được một tí thôi chẳng hạn, hoặc là rồi lại khóc lóc rồi nước mắt nước mũi chảy đầm dề... thế chẳng hạn. Vậy thì mình phải dừng ngay, mình không được đọc. Bạn nhớ thế ạ.

Có một doanh nghiệp nhỏ, cũng theo học Đệ Tử Quy, và rất muốn rằng làm sao đấy để mình thực hành được để chuyển họa thành phúc hay còn gọi là phước đến họa đi đó ạ. Chủ doanh nghiệp này thì tâm rất rộng lớn, bố thí khắp mọi nơi. Nhưng mà cuối cùng thì sao ạ? Cuối cùng thì đến cuối năm

đấy, thì bị ăn trộm ăn cắp nó lấy sạch không còn gì cả, thế là trắng tay vẫn cứ là trắng tay.

Chủ doanh nghiệp này trước cái tình trạng đấy rất là buồn, thì có đến để trao đổi với tôi:

- Tại sao con là rất là nỗ lực học *Đệ Tử Quy*, vậy mà cuối cùng phước không thấy, chỉ thấy họa?

Tôi liền chia sẻ với vị ấy như sau:

- Nếu như bạn thực sự muốn chuyển họa thành phúc, phước đến họa đi bạn phải lưu ý đến những điều sau đây:

- Thứ nhất là bạn phải đoạn ác
- Thứ hai mới là tu thiện.

Bởi vì nếu như những tập tánh xấu của bạn mà bạn nhất định bạn không chịu đoạn, trong khi đấy bạn vẫn cứ gọi là tu thiện thì cũng như là cái thùng công đức của bạn nó bị rò. Cho nên khi bạn đổ bao nhiêu những cái việc thiện hay còn gọi “tích lũy công đức” vào đấy thì nó sẽ bị trôi hết ra theo cái lỗ thùng đấy. Và như vậy thì cái phước bạn tích được không đủ để được hiển lộ vì nó trôi hết sạch rồi, mà có khi ác không chịu đoạn mà còn tạo nhiều thêm nữa thì còn bị âm so với cái phước cũ.

Cho nên Hòa thượng có nhấn mạnh: bạn muốn phước của bạn được hiển lộ thì nhất định bạn phải đoạn ác, còn nếu không bạn cứ mãi mê là đi làm thiện hết chỗ này chỗ khác, trong khi đấy thì tập khí xấu của bạn, tính xấu của bạn bạn không hề sửa, vậy thì không có cái ích gì.

Điều thứ hai bạn cần phải ghi nhớ: đó là thiện hay ác là phải theo đúng lời dạy của cổ Thánh tiên Hiền. Không phải là tôi cho thế này là thiện thì tôi làm, tôi cho thế này là ác thì tôi không làm.

Tuy nhiên ở đây bạn đã thực hành theo *Đệ Tử Quy* chính là lời dạy của cổ Thánh tiên Hiền rồi, mà nếu bạn thực hiện được thì đảm bảo những điều thiện ấy đều là đúng, là chuẩn.

*Nhưng bạn muốn hành đúng theo Đệ Tử Quy thì bạn lại phải lưu ý là bạn phải để từng câu kinh văn của Đệ Tử Quy luôn giữ được ở trong tâm, để quán chiếu được hành vi này của mình làm có đúng với Đệ Tử Quy hay không thì mình nỗ lực, hành vi này của mình làm là ngược Đệ Tử Quy thì mình phải chấm dứt ngay.*

*Nhưng muốn giữ được Đệ Tử Quy ở trong tâm thì bước 1 bạn phải đọc Đệ Tử Quy. Đến khi bạn đọc rồi, bạn thuộc rồi thì đây gọi là bạn tụng Đệ Tử Quy. Đến khi bạn thuộc lâu rồi, bạn nắm giữ ở trong đầu thì đây gọi là trì. Chính vì vậy nên Phật mới dạy là làm sao ạ? Thọ, trì, đọc, tụng, tiếp tục ạ, vì người diễn nói.*

*Cho nên cái mấu chốt của vấn đề là bạn phải thuộc lòng Đệ Tử Quy, bạn nắm ở trong tâm, sau đấy từng giây từng phút bạn phải quán chiếu hành vi của mình xem đã thực hiện được đúng Đệ Tử Quy hay chưa. Nếu mà bạn làm được như vậy thì bạn cứ nhớ rằng câu chuyện của Ngài Du Tịnh Ý gặp Táo thần mà về sau chúng ta sẽ chia sẻ, trong vòng 3 năm phước hiển lộ, họa đi liền.*

*Hôm qua, hôm kia, con dâu tôi đang ngồi ăn cơm thì ông thông gia gọi điện đến, tôi thấy con dâu tôi chạy ra một chỗ xong:*

*- Vâng, bố ạ, con không về được nhé, con không về được. Thế thôi nhé, để con đi ăn cơm. Tí nữa con gọi lại sau.*

*Vừa mới ngồi vào mâm cơm tôi nói ngay:*

*- Con đã làm sai Đệ Tử Quy rồi. Trong cái khổ thơ “gặp người lớn, nhanh đến chào, người chưa nói, kính lui đứng”, có dạy về thái độ đối với cha mẹ, có khi bạn về tận nơi, như thầy Thái nói có khi bao lâu bạn mới quay về tận nơi gặp cha mẹ, cha mẹ không có nói được gì cả, thì bạn phải im lặng mà chờ đợi, sau đấy thì bạn gọi cho cha mẹ thì bao nhiêu cái tâm sự nhớ thương con, kể cả gọi điện, cũng sẽ nói ra.*

*Vậy con làm sai Đệ Tử Quy rồi, con phải gọi điện lại cho cha con ngay, con phải nói rõ với cha con, bởi vì khi cha con gọi điện cho con như thế là lòng rất thôn thức nhớ con. Nhận được một câu nhanh chóng như thế thì không được. Con phải gọi lại ngay và nói với cha rằng (bởi vì hôm trước*

về thì ông đi công tác cho nên hôm nay lại không thể nói là: “Không, không, không về được đâu nhé, chưa biết là bao giờ về được”), thì phải nói ngay là con sẽ cố gắng bố trí, con sẽ cố gắng về thăm bố mẹ, rồi thì lời nói phải nhẹ nhàng để cha cảm thấy vui vẻ, an tâm là con mình vẫn khỏe mạnh. Các con ở đây không thành vấn đề vì ngày nào bố mẹ cũng gặp các con, thấy các con khỏe mạnh, nhưng đối với bố mẹ vợ bên kia thì không biết các con thế nào mà không về thăm, không gọi điện thì lúc nào trong tâm cũng lo lắng.

Cho nên đây chính là bạn phải thường xuyên để *Đệ Tử Quy* trong tâm, từng phút từng giây để quan sát mình đã hành đúng theo *Đệ Tử Quy* hay chưa. Đây chính là tinh tấn. Đây chính là lý do tại sao bạn phải học thuộc lòng kinh văn (thì gọi là tụng, còn không thuộc lòng thì chỉ gọi là đọc mà không gọi là tụng), sau đó là từng giây, từng phút bạn để trong tâm thì gọi là trì, vì trì có nghĩa là nắm giữ, chứ không phải hàng ngày đọc *Đệ Tử Quy* cho Thánh hiền nghe để lấy công đức, hoặc đọc kinh Phật cho Phật nghe cũng là để lấy công đức, mà không chịu thực hành những lời Phật, Thánh dạy.

Không lão phu tử cả một đời dạy học, là nói cho bạn nghe, Thích Ca Mâu Ni Phật cũng 49 năm dạy học (thuyết pháp) cũng là nói cho bạn nghe. Bây giờ bạn lại đọc lại cho Thánh hiền, cho Phật nghe để làm gì? Mà mục đích là phải thuộc lòng rồi nắm giữ trong tâm để mà thực hiện bằng được những lời Thánh hiền dạy, Phật dạy.

Còn nếu Không lão phu tử, Thích Ca Mâu Ni Phật thấy bạn đọc cho các Ngài nghe, các Ngài lại “thích quá” rồi ban ân huệ cho bạn thì chẳng hóa Phật, Bồ tát, Không lão phu tử cũng là người thích danh, thích nịnh rồi sao? Đây là mê tín.

Chúng ta vướng cái này rất nhiều. Các bạn hằng ngày bỏ kinh sách ra đọc xong rồi ghi vào sổ đọc được mấy lần mấy lần, thế là tưởng được nhiều công đức lắm, Phật sẽ khen lắm. Trong khi đó hành vi hằng ngày không phải một con người có học, không phải một con người đang tu tập theo *Đệ Tử Quy*, không phải một con người đạo đức thật sự. Vẫn cứ mở miệng ra là mắng người, vẫn cứ mở miệng ra là thị phi; đối với cha mẹ thì sân si âm ỉ lên. Rồi thì hằng ngày đọc kinh Phật, đọc các thứ cho Không lão phu tử, cho Phật nghe để làm gì mà không biết các Ngài đây là dạy chúng ta để cho chúng ta phải y vào những lời nói đấy để thực hành thì lúc đó chúng ta mới phước đến họa đi, gia đình hạnh phúc.

*Và cuối cùng nếu bạn thực hiện, cái gì đến ắt phải đến, nhỏ là hạnh phúc trên ngôi nhà của bạn, lớn là thế giới đại đồng. Sau đây xin trích hai câu cuối cùng của Đệ Tử Quy để nói với bạn trước:*

***ĐỪNG CAM CHỊU, KHÔNG THUA KÉM,  
THÁNH VÀ HIỀN DẪN LÀM ĐƯỢC.***

\*\*\*

*Phản trả lời câu hỏi của tôi xin tạm dừng ở đây. Cuối cùng một lần nữa xin chúc bạn tin tưởng, dũng mãnh và tinh tấn để xây dựng một ngôi nhà hạnh phúc cho mình, góp phần xây dựng một xã hội “đêm ngủ không cần đóng cửa, ngoài đường không ai nhặt của rơi”. Xin cảm ơn câu hỏi của bạn.*

\*\*\*

*Bây giờ chúng ta chuyển sang:*

### ***Phần thứ II: Giáo dục đạo đức là đường đến hạnh phúc***

*Đây là bắt đầu bước vào phần giảng giải chính thức của Tiến sĩ Thái, phần này là bắt đầu từ VCD 01 - VCD 05.*

*Nhưng trước khi chuyển sang phần thứ hai, chúng ta sẽ ôn tập phần thứ nhất: Vì sao phải học đạo Thánh hiền?*

*Trong phần này có ba nội dung mà chúng ta đã học:*

*Thứ nhất: Vì sao phải học đạo đức?*

*Thứ hai: Không giáo với Việt Nam và thế giới.*

*Thứ ba: Giới thiệu Đệ Tử Quy.*

*Tôi xin ôn tập một số ý chính trong phần này để bạn không quên, tạo niềm tin vững chắc cho bạn trước khi bước vào giảng giải Đệ Tử Quy.*

#### ***I. Vì sao phải học đạo đức?***

*Vì đạo đức là pháp tắc đại tự nhiên, nếu bạn vận hành đúng quy luật của đại tự nhiên thì phước đến họa đi; bạn đi ngược quy tắc đại tự nhiên, hay còn gọi là đi ngược với đạo đức thì họa hại đến liền.*

*Vậy pháp tắc đại tự nhiên đối với quy luật xã hội là gì? Là “nhân chi sơ tính bản thiện”, có nghĩa là con người mới sinh ra bản tính vốn thiện. Thiện đó là “Nhân, Lễ, Nghĩa, Trí, Tín”, là “Hiếu, Đễ, Trung, Tín, Lễ, Nghĩa, Liêm, Sỉ”, nếu bạn đi đúng quy luật này thì phước đến họa đi, còn như bạn ngược quy luật này, hay đi ngược với đạo đức, tức bạn bất nhân, bất lễ, bất nghĩa, bất tín, rồi đến gì nữa ạ? Bất hiếu, bất đễ, bất trung, thì họa hại đến liền.*

*Vâng! Học đạo đức thù thắng như vậy, thì chúng ta phải học đạo đức từ đâu? Câu trả lời đầy đủ là “Học từ học thuyết Khổng - Mạnh và Phật pháp đại thừa”. Cho nên:*

*Mục II của phần thứ nhất này nội dung là gì ạ?*

## **II. Khổng giáo với Việt Nam và thế giới**

*Chúng ta đã biết Nho giáo, hay còn gọi là Khổng giáo phát triển ở nhiều nước cũng như nhiều thời đại trên thế giới .*

*\* Ở Việt Nam cũng vậy, Nho giáo vào Việt Nam từ đầu thế kỷ I trước công nguyên, không phải là bây giờ mới vào, mà từ hàng ngàn năm nay.*

*Chúng ta cũng đã đưa ra các minh chứng về sự lợi ích của Nho giáo và Phật giáo, đó là quốc gia nào, thời đại nào mà Nho giáo, Phật giáo phát triển mạnh thì đều là những thời đại thịnh trị. Gia đình nào, gia tộc nào có đạo thì trường tồn hạnh phúc; còn gia đình nào, gia tộc nào không có đạo thì chắc chắn họa đến.*

*\* Khổng giáo với thế giới thì sao?*

*- Không những có ảnh hưởng rộng khắp ở các nước;*

*- Khổng giáo còn được xem là một tôn giáo lớn của loài người, hiện nay hàng trăm Học viện Khổng Tử ở khắp nơi trên thế giới.*

*Ra mắt tại Mỹ lần đầu tiên vào năm 2004, đến nay ở Mỹ có hơn 100 trường đại học có Viện Khổng Tử.*

*Như vậy là vượt lên cả không gian, tức là được khắp thế giới công nhận lợi ích, và vượt lên cả thời gian, tức là từ ngàn đời xưa đến nay đều được duy trì và tồn tại. Do đó có thể thấy: nếu sự thực Khổng giáo không có lợi ích cho các quốc gia trên thế giới, hay không có lợi ích cho xã hội, không có lợi ích cho gia đình, không có lợi ích cho bản thân, thì có thể nói chắc chắn Khổng giáo hay còn gọi là Nho giáo đã bị diệt vong từ lâu.*

*Nếu không lợi ích thì người ta giữ làm gì? Ngay đến Mỹ mà muốn bỏ đi, mà Bộ Quốc phòng Mỹ còn phải lên tiếng kiến nghị lại là nếu bây giờ mà bỏ đi thì không có lợi ích.*

*Vì sao thế? Vì mục tiêu của Khổng giáo là gì? Xây dựng một xã hội “đêm ngủ không cần đóng cửa, ngoài đường không ai nhặt của rơi”.*

### **III. Giới thiệu Đệ Tử Quy**

*Đã biết Nho giáo là lợi ích, vậy nội dung giáo học của Nho giáo là gì?*

*Đó là phải bắt đầu học Tiểu Học trước, sau đó mới đến Tứ Thư, Ngũ Kinh cũng tương tự như chúng ta ngày nay phải học tiểu học trước, sau đó mới đến trung học và đại học, nếu không có tiểu học thì sẽ chẳng có trung học và đại học.*

*Vậy tiểu học của Nho giáo là gì? Là Đệ Tử Quy, Đệ Tử Quy là quy tắc làm một người học trò của Thánh hiền.*

*Vì sao phải học Đệ Tử Quy?*

- *Vì học Đệ Tử Quy là học luân lý, đạo đức.*
- *Vì sao phải học luân lý, đạo đức?*
- *Vì học và hành theo luân lý, đạo đức chính là đường đến hạnh phúc.*
- *Vì sao phải học và hành theo luân lý, đạo đức lại là đường đến hạnh phúc? Vì luân lý, đạo đức không phải ai đặt ra mà chính là quy luật của vũ trụ, đi đúng quy luật thì gia đình hạnh phúc, xã hội thịnh vượng, quốc gia phát triển; mà đi ngược quy luật thì họa hại đến liền, gia đình tan nát, xã hội động loạn.*

*Chúng ta phải xây dựng nền móng cho học vấn của mình trước, đó là **Đệ Tử Quy**, là tiểu học; sau đó mới có thể tiếp tục thành tựu đạo đức học vấn đức hạnh của chính mình, còn nếu không thì cũng như bạn xây một ngôi nhà không móng, trước sau ắt sẽ đổ sập.*

*Vâng ạ, tôi vừa nhắc lại những nội dung cơ bản của phần thứ nhất này cùng các bạn.*

\*\*\*

*Bây giờ chúng ta bắt đầu sang:*

## **PHẦN THỨ HAI**

### **GIÁO DỤC ĐẠO ĐỨC LÀ ĐƯỜNG ĐẾN HẠNH PHÚC**

*Phần này có ba chương:*

- Chương I: Gia đình muốn hạnh phúc phải giáo dục đạo đức cho con cái*
- Chương II: Xã hội muốn hạnh phúc phải giáo dục đạo đức*
- Chương III: Vợ chồng hạnh phúc - nền tảng của gia đình, xã hội hạnh phúc.*

*Chúng ta sẽ bắt đầu đi từ chương I. Nội dung chương I gồm có 4 điểm sau đây:*

- 1. Hạnh phúc là gì?*
- 2. Làm thế nào để có hạnh phúc?*
- 3. Học vị cao cuộc sống có hạnh phúc?*
- 4. Giáo dục đạo đức bằng học thuyết Thánh hiền*

*Trước khi bắt đầu vào bài giảng của Tiến sĩ Thái, xin các bạn lưu ý: Xen kẽ giữa lời giảng của Tiến sĩ Thái là lời của tôi chia sẻ thêm, nếu bạn nào xem file MP4 thì sẽ phát hiện ra ngay, bạn nào chỉ nghe qua file MP3 thì rất khó phát hiện. Vậy làm thế nào để các bạn nghe MP3 phân biệt được đâu là lời giảng của Tiến sĩ Thái, đâu là lời chia sẻ của tôi? Theo tôi có một cách, bạn hãy mở sách **ĐƯỜNG ĐẾN HẠNH PHÚC** – Chủ giảng: Tiến sĩ Thái Lễ Húc để theo dõi cùng.*

*Bạn nào chưa có sách hãy tải về file mềm theo đường link như sau, tôi đọc chậm để các bạn có thể ghi nhớ:*

<http://www.nentangtuhanh.com/vi/giang-giai-de-tu-quy-933.html>

*Ngoài ra thì các bạn lưu ý là: tất cả các chữ ở trong này đều không dấu ạ, ví dụ “Nền tảng tu hành” sẽ là “Nen tang tu hanh”. “Giảng giải Đề Tử Quy” sẽ là “Giang giai De Tu Quy”.*

*Bây giờ bắt đầu lời của thầy Thái.*

\*\*\*

Xin chào quý vị! Diễn giảng lần này với chủ đề là “Hạnh Phúc Nhân Sinh”.

## **I. HẠNH PHÚC LÀ GÌ?**

Các bạn đồng học! Hạnh phúc là thứ mọi người đều mong cầu, mọi người đều hy vọng có được hạnh phúc.

Vậy làm thế nào để cuộc đời có được hạnh phúc? Cuộc đời của chúng ta đã đi qua mấy mươi năm rồi, quý vị có cảm thấy hạnh phúc không?

*[Các bạn, tôi thấy người trẻ thì ca thán là:*

*- Con con nó hư lắm, nó lười lắm, học thì dốt nát, chồng con thì đi suốt cả ngày đêm, rồi về đến nhà thì say bét nhè.*

*Thế chồng thì kêu vợ làm sao:*

*- Sao mà nó nói nhiều suốt cả ngày thế!*

*Từ già đến trẻ. Thế cho nên mới nói là cuộc đời chúng ta qua mấy mươi năm rồi quý vị có cảm thấy hạnh phúc không?]*

Có rất nhiều bạn đang mỉm cười. Cười là cảm giác của hạnh phúc đó mà! Ở ngay trong lúc nằm mộng, có khi nào ngủ đến cười mà thức dậy không? Có à!

*[Một trăm giấc mơ thì các bạn được mấy giấc mơ là tỉnh dậy vẫn được hoan hỷ, sung sướng ạ hay là toàn là giấc mơ nào tỉnh dậy cũng thấy nhảm nhí?]*

*- Sao mà... ôi trời ơi, sao mà ác mộng, sao khổ thế!*

*Bây giờ tôi hỏi nhé:*

- Mười giấc mơ có ba giấc mơ đẹp, bạn nào giơ tay cho tôi xem ạ?  
Không có.*
- Vậy thì mười giấc mơ có một giấc mơ đẹp thôi vậy?  
Không có.*

*Cho nên đây, cả cái giáo trình này thầy Thái dạy cho chúng ta làm sao để có hạnh phúc, thậm chí là cả hạnh phúc trong khi ngủ.*

*Vậy hạnh phúc là gì? Là tâm hoan hỷ an lạc.*

*Ngày trước khi tôi đi học phổ thông có một bài thơ về “Anh chủ nhiệm”. Tôi cứ nhớ mãi, cái câu cuối cùng là:*

*“Lòng khỏe nhẹ anh dân quê sung sướng  
Ngả mình trên liếp cỏ ngủ ngon lành  
Và trong mơ thơm ngát lúa đồng xanh  
Vui lại đến trong môi cười hy vọng.”*

*Mặc dù anh ấy chỉ là một anh nông dân thôi, anh chẳng có tài sản gì cả, anh đi cày, đi bừa nhưng mà “lòng khỏe nhẹ anh dân quê sung sướng”, hạnh phúc đấy. Chứ không phải chúng ta nhà cao cửa rộng nhưng mà suốt ngày mặt mũi khó đăm đăm, rồi mưu mô, rồi nghĩ bụng sân si đủ thứ. Cho nên hạnh phúc là tâm hoan hỷ an lạc.]*

*Có bạn nào nói nghe thử xem, ngủ mà cười thức dậy là nguyên nhân gì? Nguyên nhân gì có thể, khiến cho tâm hoan hỷ này trong cuộc đời của quý vị ngày càng nhiều? Nếu biết được nguyên nhân rồi thì nếu chúng ta đầu tư cho kiếp sống được như vậy thì sẽ càng ngày càng hạnh phúc.*

*[Đấy ạ, nếu bạn biết được nguyên nhân làm thế nào hạnh phúc thì bạn cứ đi theo như thế, thì lúc ấy là ban ngày bạn hạnh phúc, ban đêm bạn ngủ*

*mơ cũng hạnh phúc. Cho nên đây mới là đường đến hạnh phúc. Bạn nhớ nhé, chúng ta trước không biết thì bây giờ học, học sẽ biết, biết và chúng ta cứ hành như thế thì chắc chắn sẽ là đường đến hạnh phúc.]*

\*\*\*

*[Vâng ạ, thời gian của chúng ta đã hết, bài chia sẻ của chúng ta hôm nay xin tạm dừng ở đây.*

*Chúc bạn:*

*Thuộc lòng Đệ Tử Quy  
Hành đúng từng câu chữ  
Nội hóa tâm cung kính  
Là bạn được thân người.*

*Xin chào và hẹn gặp lại các bạn vào ngày mai. Xin cảm ơn!]*

\*\*\*